
DYNATAC-HISTÒRIA DEL TELÈFON MÒBIL

Autor:

Data de publicació: 20-10-2017

HISTÒRIA DEL TELÈFON MÒBIL

per Thomas Nybergh | 11 d'abril de 2016

Durant més de 30 anys, els telèfons mòbils han continuat convertint el món en un lloc més petit. Com a gadget que va començar com una eina de productivitat per a les elits, s'ha convertit en un dels grans facilitadors de la nova infraestructura empresarial a tot el món. També s'ha convertit en la primera computadora veritablement universal i en un primer pas cap a una nova i valiosa Internet de les coses i la tecnologia que es pot usar. De permetre la vida social dels adolescents després de l'escola en un suburbi dependent de l'automòbil, connectar els refugiats actuals de l'Orient Mitjà, recordar als treballadors de les oficines de la càtedra que treballin més, és un dispositiu personal que poca gent vol viure sense ell. Fem una ullada a algunes imatges dels telèfons mòbils a través de les edats i pensa en la seva aparença i ús!

Anem a començar prehistòric durant un minut. L'ús de les comunicacions per ràdio de manera semblant als telèfons mòbils moderns es remunta gairebé un segle. Aquí veiem que la policia a Chicago provarà un sistema de ràdio per a automòbils el 1922. Aquest sistema es va difondre a freqüències just per sobre de la banda AM.

Avança ràpidament algunes dècades i una guerra mundial a la imatge al principi d'aquest article. Aquí, el postmaster general del Regne Unit, Reginald Blevins, celebra l'obertura del primer sistema comercial de ràdio per a conductors. Els primers sistemes com aquests eren extremadament costosos d'operar, es van congestionar molt ràpidament i sempre van obligar els operadors a connectar-se al sistema fix. Tanmateix, aquests sistemes importants però limitats i exclusius van ser construïts arreu del món i van arrencar una gran quantitat d'enginyeria mòbil en països com Finlàndia i Suècia que un dia albergarien marques telefòniques internacionals.

Després de la instal·lació de la telefonia automàtica amb finalitats especials, els primers anys setanta van veure la promesa de comunicacions mòbils de mà. A la foto d'aquí el 2007, es troba el llegendari enginyer de Motorola Martin Cooper amb la seva invenció de 1973, un prototip per a un telèfon mòbil que es convertiria en una icona cultural de 80 anys. Aquest prototip tenia un temps de conversa de només 35 minuts amb una bateria que requeria 10 hores de càrrega.

Amb l'arribada de les telecomunicacions mòbils "modernes", es van fer diversos avenços tècnics. La telefonia de ràdio inicial va tenir problemes constants amb l'espectre radioelèctric, tot just devorat i atrapat. Però amb l'arribada de la tecnologia cel·lular, hi va haver una onada d'innovacions que encara generen una eficàcia creixent en l'ús de freqüències de ràdio convenients. Tal com es mostra en aquest diagrama de finals de la dècada de 1970 del The Bell System Technical Journal, totes les xarxes de telefonia mòbil modernes es basen en un patró de cobertura de ràdio com una colmena entre una xarxa d'antenes de ràdio usant diferents bandes de freqüències.

En el diagrama, les torres A1, B2 i C1 utilitzen diferents freqüències. Però A2, envoltat de C1, F1 i D2, pot reutilitzar les freqüències d'A1. Després d'això és el que donem per suposat en les xarxes digitals de les cèl·lules actuals: la coreografia digital de les torres cel·lulars i els telèfons que permeten un moviment fluid en zones geogràfiques sense interrupcions en les trucades en curs.

El Motorola DynaTAC 8000x es va anunciar el 1983 com el primer mòbil disponible comercialment al preu de 4000 dòlars, al voltant de 10 k en els diners actuals. El model bàsic s'actualitzarà al llarg de la dècada fins que sigui reemplaçat per models més petits. El disseny bàsic és sorprenent i ha estat reconegut en els mitjans de comunicació com una icona del futurisme i la riquesa en lloc d'un objecte quotidià. Una aparença icònica, el magnat Gordon Gekko a 'Wall Street' (1987) va fer esport. Com a símbol igualment menyspreable dels anys 80, ha ressorgit en innombrables peces temporals, com el yuppie bloodbath 'American Psycho' (2000) i 'Grand Theft Auto: Vice City' (2002).

Mentre que molts dels desenvolupaments inicials en telecomunicacions mòbils van passar als Estats Units, la promesa de la tecnologia es va convertir en un èxit mundial, una tendència que continua fins avui. En una època en què les persones que mai no posseïen una computadora personal es graduen de la banca per SMS al comerç electrònic en telèfons intel·ligents, és interessant mirar enrere l'acció nòrdica sobre mòbils. Suècia, Noruega i Finlàndia van ser els primers països a obrir xarxes cel·lulars totalment automàtiques entre 1981-1982. Les empreses de telecomunicacions Ericsson (Suècia) i Nokia (Finlàndia) van crear ecosistemes vibrants d'empreses contractants i de recerca especialitzada. En el clip a continuació, l'últim líder de la Unió Soviètica, Gorbachev, fa una crida a un Mobira (Nokia) Cityman durant una visita de 1987 a Finlàndia.

La tecnologia mòbil ràpidament va començar a reduir-se i, el 1989, va arribar el primer model de Motorola, el MicroTAC. Amb certa generositat, aquest telèfon es podria considerar fàcilment com a mida de butxaca i presenta una característica diferent que encara es troba als iPhones: botons de volum al costat esquerre. Aquest disseny bàsic es va actualitzar per a xarxes digitals el 1994.

Al llarg dels anys noranta, les xarxes de cèl·lules digitals (GSM i CDMA) es van implementar en molts països, garantint una millor qualitat d'àudio i escalabilitat. Al voltant de la mateixa onada de noves tecnologies, la indústria va veure una sèrie de "primers" i canvis de direcció que essencialment es mantenen compatibles amb les xarxes GSM d'avui. Un d'aquests canvis van ser els telèfons multibanda que podrien operar en diferents xarxes. Un altre "primer" és el 1998 Ericsson SH888, el primer telèfon disponible al mercat amb un mòdem integrat que les aficions ocupades podrien utilitzar per aconseguir connexions lentes d'Internet rastreig a les seves portàtils.

Per a algú que va créixer una consciència social i cultural a finals de la dècada dels 90 a Finlàndia, el Nadal de 1998 era especial. No us crido: això va ser quan diversos dels meus companys de cinquè i sisè grau van començar a rebre telèfons per a Nadal i Nokia va formar una fortalesa com l'única marca interessant. Com a algú que no tenia aquest privilegi, només podia veure amb entusiasme que el Nokia 5110 amb les seves plaques frontals "Xpress-on" reemplaçables i l'icònic joc de Snake es va convertir en l'estàndard de diversió innocent entre els seus propietaris. Vaig ser testimoni de moltes situacions frustrades amb privilegis telefònics eliminats, ja que els meus companys de preadolescència van topar amb les reals confusions dels serveis mòbils. SMS va ser un èxit instantani, però abans de l'arribada de plans de missatges il·limitats o fins i tot plans prepagats, i menys encara els límits de facturació, aquests telèfons eren una barreja perversa d'una targeta de crèdit i d'una xarxa social. No sempre és un gran partit per als nens.

Els nens que van rebre 5110 per a Nadal podrien haver tingut pares amb telèfons intel·ligents d'hora com Nokia Communicator. Tanmateix, no es va trucar oficialment a un telèfon intel·ligent. El primer dispositiu comercialitzat com un telèfon intel·ligent va ser l'Ericsson R380, que va tenir un teclat de tipus comunicador aproximadament un any més tard.

A principis dels anys 2000, molts països occidentals van ser testimonis de les meves noces de nadal de 1998. Quan els telèfons Nokia van passar a les antenes internes, els telèfons mòbils i els plans es van convertir en instruments cada vegada més assequibles i imprescindibles per a la participació bàsica en la societat. Al final de la producció de 2000-2005 del formfactor icònic de candybar Nokia 3310, un telèfon personal podria haver-se tornat necessari per a aterrar un treball.

A mitjans de la dècada de 2000, una cosa es va fer abundantment clara. Els telèfons fan cada any més. L'únic que parla contra els telèfons intel·ligents era, potser, els mateixos telèfons intel·ligents. Els telèfons intel·ligents eren cars i el pitjor de tot era torpe. No en la mesura que evitaven a tots els usuaris: els usuaris comercials i els aficionats van trobar que els navegadors web i els clients de correu electrònic fangosos inclosos amb el telèfon eren prou bons per a què era: accés lent a internet gairebé a qualsevol lloc. A més de la web, alguns usuaris gaudien de coses geekes com l'accés a la emulació de terminal en els seus telèfons intel·ligents. Els telèfons Palm Trio són un bon exemple del que sembla un telèfon intel·ligent d'hora.

El fabricant de paginadors canadenc RIM també va fer una línia de telefonia molt exitosa centrada en el correu electrònic i la missatgeria. Els usuaris de la plataforma estaven centrats en Amèrica del Nord, però van anar des dels executors corporatius fins als funcionaris del govern i els aficionats als missatges de text a la seva auge a la fi de la tarda.

No obstant això, tota esperança no es va perdre als consumidors. Durant els primers anys de la tarda, els compradors estàndard de telèfons de gamma mitjana es van trobar cada vegada més abandonant les botigues amb ordinadors portàtils de 256 colors que podien funcionar com a reproductors de música, tenien un munt de jocs, podien executar programari, com l'òpera "completa" Mini navegador. Alguns d'aquests telèfons encara tenien càmeres. En molts mercats importants com els EUA, tot això va passar amb hàbils amb costos ocults, amb operadors subvencionant el cost inicial del telèfon amb taxes de subscripció escarpades, especialment per als plans de dades.

Sense avançar-nos a nosaltres mateixos, alguns diuen avui que Apple podria tornar a perdre l'èxit de l'iPhone, el cost total dels quals està enfosquit als consumidors als Estats Units. Un telèfon característic generalment aclamat va ser el Motorola Razr V3i

Tot va canviar el 2007. Després d'anys de rumors, Apple va entrar al mercat telefònic amb l'iPhone. Inicialment limitada a les aplicacions empaquetades i a les pàgines web interactives, la versió eliminada del sistema operatiu de SO X mostrava tant la promesa que Apple cavés i publicés un SDK i l'App Store controlada un any més tard. Tot i ser un èxit immediat i volgut per molts, l'iPhone, amb les seves primeres ofertes exclusives de transportistes, es va convertir en un veritable element del mercat de masses amb totes les iteracions en els anys 10. Tot i que no sempre tenen les últimes funcions en paper, els iPhones es van fer famosos per les bones càmeres i un sistema operatiu polit i ben controlat. A dia d'avui, el sistema operatiu iOS d'Apple continua sent la plataforma mòbil que reuneix de forma més fiable les actualitzacions de característiques i de seguretat, fent-les totalment viables les compres de segona mà. A continuació es mostra la tercera iteració de l'iPhone, el 3GS, llançat el 2009.

Tot i que l'iPhone va rebre molta admiració, aviat es va fer evident que dividia opinions. Tot i que els productes d'Apple tendeixen a ser polaritzats, és interessant veure quins jugadors de la indústria informàtica van rebutjar directament el telèfon. En especial, Microsoft i Nokia execucions, molt en detriment seu, dubtaven del seu potencial i no comprenien la conveniència de la seva interfície d'usuari tàctil molt sensible i un rendiment optimitzat del maquinari. No era estrany dubtar que Apple realment aconseguís treure demostracions en viu del seu programari en pantalla. En la majoria dels casos, pocs van anticipar com Apple va aconseguir forçar a l'operador després de l'operador a vendre un telèfon sense, per exemple, programes i logotips lleig, personalitzat.

A diferència dels vaixells que aviat s'enfonsaven de Nokia i Microsoft de Ballmer, un equip de Google es va impressionar i frustrat per l'anunci de l'iPhone. L'equip, que havia estat adquirit uns quants anys abans, estava en el desenvolupament del sistema operatiu de Google smartphone de Google, Android. Després de l'aparició de l'aparició de mòbils d'Apple, es va fer evident que Google va enviar ràpidament els seus prototips d'estil Blackberry a l'època, de nou, al tauler de dibuix.

Un temps més tard, Google va anunciar els primers telèfons Android, però el més important és que els fabricants de telèfons mòbils que van optar per implementar el sistema de codi obert i van agrupar els serveis de Google als seus productes.

Avança ràpidament uns quants anys i Android s'ha convertit en el sistema operatiu probablement més utilitzat mai. El procés de caiguda dels telèfons intel·ligents ha col·locat aquests dispositius, en la seva majoria executant Android en mans de moltes persones de tot el món que mai abans tenien (i menys encara) qualsevol ordinador. Dels fabricants de maquinari, la història de Samsung és particularment interessant: va arribar a dominar el mercat amb dispositius com el S III, només uns pocs anys més tard es veuen pressionats cada cop més pels nouvinguts xinesos als mercats occidentals.

Una ràpida guia de la història dels telèfons mòbils

Per a aquells que vam arribar a la majoria d'edat amb ells, els telèfons mòbils van canviar la nostra visió i la nostra vida i la nostra societat. En els comentaris següents, no dubteu a compartir els vostres primers records relacionats amb els telèfons mòbils. Vaig a anar primer: he utilitzat només dos telèfons resistents a la intempèrie, l'Ericsson "shark fin" R310S i Nokia "alien" 5100, abans de rebre els meus primers Androids el 2010 (HTC Wildfire) i 2011 (HTC Desire Z). Ràpidament em vaig disgustar amb la qualitat d'Android i la manca d'actualitzacions de seguretat i es va canviar a iPhones el 2012. Gràcies a la legislació finlandesa del consumidor, que ràpidament permetia que els números de cel·lulars es transferissin entre operadors, he utilitzat el mateix número de telèfon per gairebé 15 anys.

Telèfons mòbils retro - Els millors models des de temps passats

Recordes el teu primer telèfon? Amb la majoria de la gent, aquesta pregunta és una visió de la pregunta i comencen a somriure. Sí, en aquell moment tot era diferent, en un moment en què les pantalles encara eren minúscules i, per descomptat, només de color, i encara podies visitar el teu amic el cap de setmana sense portar el carregador amb tu. Aquesta vegada sembla lluny, però amb prou feines han passat dues dècades des de llavors. És cert que, en comparació amb els telèfons intel·ligents moderns, els telèfons mòbils retro van ser primitius i la majoria de les persones depenen d'alguna manera, perquè els dispositius antics creen memòries agradables.

No estàs orgullós del vostre primer telèfon? Ho van presentar als vostres pares, amics i núvia. Tenir un telèfon mòbil era genial, ja que podrien arribar-hi en qualsevol moment. A WhatsApp and Co. no era, aleshores, encara per pensar i tot va girar entorn dels 160 caràcters, que s'integren en el marc d'un SMS. Com va començar tot?

contingut

1 La història del telèfon mòbil

- 1.1 Prehistòria
- 1.2 Els primers telèfons
- 1.3 Com va continuar

2 Alguns dels principals fabricants de telèfons retro

- 2.1 Motorola
- 2.2 Nokia
- 2.3 Ericsson
- 2.4 Sony
- 2.5 Siemens

3 telèfons mòbils retro

-
- 3.1 Motorola DynaTAC 8000x
 - 3.2 Nokia 8110
 - 3.3 Ericsson T28
 - 3.4 Motorola StarTAC
 - 3.5 Motorola 4500x
 - 3.6 Motorola MicroTAC
 - 3.7 Nokia 2110
 - 3.8 Nokia Mobira Cityman 900
 - 3.9 Motorola International GSM 1000
 - 3.10 Nokia 9000 Communicator
 - 3.11 Nokia 7110
 - 3.12 Motorola International 3200
 - 3.13 Sony CM-H333

La història del telèfon mòbil

Els telèfons intel·ligents s'han convertit en el company indispensable (i de vegades molest) company de la majoria de la gent. Són anells, llibres o flaixos constantment i volen estar constantment carregats. Fins i tot els nens de l'escola primària porten els dispositius amb ells. Tanmateix, una vegada, no eren més que una utopia, i després símbols d'estat, que van mostrar el rics i importants que era el propietari.

prehistòria

La història dels telèfons mòbils torna encara més enllà que molts sospitosos. Ja a principis de 1926 hi havia un servei de telefonia mòbil als trens del Reichsbahn alemany i el Reichspost a la ruta Hamburg-Berlin, que, tanmateix, era exclusivament reservat per als viatgers de primera classe. La Segona Guerra Mundial va posar fi al desenvolupament i el focus de l'acció es va traslladar als EUA. El 1946 es van utilitzar els primers autotelefonos.

A Alemanya els primers dispositius tals estaven disponibles des de 1958 al mercat. La tecnologia de ràdio encara utilitzava tubs de buit i els telèfons de cotxe estaven ben instal·lats al vehicle perquè eren massa grans i pesats per portar-los amb ells. Els telèfons van costar gairebé la meitat del preu original d'un cotxe bo i estaven reservats només per a alguns famosos i empresaris. Les discussions van ser mitjanes a mà en l'anomenada xarxa A.

Els primers telèfons

Durant molts anys, no hi ha res molt nou en el camp de la tecnologia de ràdio mòbil. La xarxa ja existent es va ampliar i la transmissió automàtica de trucades es va introduir aviat. La companyia nord-americana Motorola va tenir èxit. Allà, el 1973, un equip de desenvolupadors va aconseguir construir els prototips d'un telèfon mòbil. Van combinar parts de ràdio FM amb una poderosa bateria d'hidretos metàl·lics.

El dispositiu va ser patentat als EUA el 1975, però encara estava molt lluny del mercat. No va ser fins a 1983, quan la companyia va presentar el primer telèfon mòbil comercial del món, el Motorola DynaTAC 8000x, al públic. La unitat pesava més d'1 quilogram i la bateria permetia un temps màxim de conversa de 20 minuts.

Al mateix temps, la xarxa de comunicacions mòbils a Alemanya s'ha ampliat contínuament. Des de 1985, hi va haver la xarxa C, que encara era anàloga, però a causa de les cèl·lules més petites es requeria una menor potència de transmissió dels telèfons mòbils. Els dispositius van començar a reduir-se. A la fi dels anys vuitanta, a principis dels anys noranta, es va crear a Alemanya la xarxa digital de ràdio mòbil (xarxa D). Hi havia 2 xarxes, la xarxa D1 amb l'operador DeTe Mobil (ràdio mòbil Deutsche Telekom) i la xarxa D2 amb l'operadora de ràdio mòbil Mannesmann.

Aquestes xarxes utilitzen la ràdio mòbil GSM estàndard. El 1992, el primer telèfon mòbil amb tecnologia GSM, el Motorola International 3200 va arribar al mercat a Alemanya (sobrenom d'os, per la seva forma), que el Nokia 1011 havia de seguir el mateix any. La designació del model 1011 es deriva de la data d'introducció del mercat, el 10 de novembre de 1992.

Com va continuar

El 1994, Motorola va presentar el primer Flip Handy, el Motorola MicroTAC. El 1994, l'empresa alemanya Siemens va presentar el Siemens S3, el primer telèfon mòbil per enviar i rebre SMS. El Nokia 9000 Communicator va ser el primer telèfon intel·ligent que es va utilitzar per a ús comercial. Va unificar el telèfon i l'organitzador en un dispositiu. El

Siemens S10 va veure la llum del món el 1997. Va ser el primer telèfon mòbil amb una pantalla de color en absolut. Un any més tard, Nokia va llançar el Nokia 5110, el primer telèfon mòbil adequat per al mercat de masses.

L'any vinent, els finlandesos van posar una cosa més en ell i van presentar el Nokia 7110, el primer telèfon mòbil amb accés a Internet mòbil. La nova generació d'Ericsson va ser la primera a llançar el primer telèfon mòbil d'Ericsson amb Bluetooth integrat, el Ericsson T36. La companyia japonesa Sharp va desenvolupar el primer telèfon mòbil amb càmera integrada el mateix any. No obstant això, el model només es va llançar a Japó. Això era diferent amb el Nokia 8310. En aquest dispositiu es va instal·lar per primera vegada una ràdio, va ser la base dels dispositius multimèdia actuals. L'any 2002 es van presentar 3 estrenes en el camp de la tecnologia de ràdio mòbil:

Ericsson P800, primer telèfon amb pantalla tàctil en color
Nokia 7650, primer telèfon mòbil amb càmera per al mercat de masses
Motorola A830, primer telèfon mòbil UMTS (3G) per al mercat europeu

El 2003 va arribar el Nokia 3650, el primer telèfon mòbil, equipat amb una càmera de vídeo. El mateix any, va aparèixer el Nokia 1100, que es va convertir en el major èxit de vendes fins ara. S'han venut 250 milions d'unitats d'aquest model a tot el món. El 2004, Samsung va llançar el SGH-Z105, el primer telèfon mòbil per fer videocàmeres. El fabricant SCH-B710 de l'any 2007 va ser el primer dispositiu que tenia una pantalla 3D i una càmera 3D. El 2007 també va ser l'any de naixement dels iPhones. L'empresa HTC de Taiwan va presentar el 2008 amb l'HTC Dream el primer telèfon mòbil amb sistema operatiu Android.

Alguns dels principals fabricants de telèfons retro
Algunes de les empreses segueixen sent els principals fabricants de comunicacions mòbils, mentre que d'altres s'han centrat en altres àmbits o es fusionen amb diferents empreses o antics competidors.

Motorola

@ Motorola

L'empresa nord-americana va ser fundada el 1928 i és una de les pioneres en comunicacions mòbils. El primer telèfon mòbil del món va ser desenvolupat per Motorola 1973 i presentat al públic el 1983. El 2011, el grup es va dividir en dues divisions: Motorola Solutions i Motorola Mobility. Aquest últim segment fabrica els telèfons mòbils de Motorola. Motorola Mobility va ser presa per Google el 2012, que va vendre 2014 a la companyia xinesa Lenovo. La marca Motorola, però, encara existeix avui. Un dels models més exitosos va ser la sèrie Motorola RAZR, els telèfons intel·ligents populars actualment.

Nokia

@ Nokia

Les arrels de la companyia finlandesa es remunten a l'any 1865. En aquest moment, Nokia va produir paper i una varietat de productes bàsics, incloent botes de goma i pneumàtics de bicicleta. L'entrada al mercat de les telecomunicacions mòbils va començar el 1981 amb el desenvolupament de telèfons mòbils per al mercat escandinau. Des de 1998 fins a 2011 Nokia va ser el líder del mercat en la producció de telèfons mòbils. La companyia va desenvolupar el seu propi sistema operatiu per als seus telèfons mòbils. Des de 2011, les xifres de vendes han disminuït i, el 2014, la venda s'ha realitzat a Microsoft Corporation, que des de llavors ha distribuït telèfons mòbils com Windows Phone amb diverses versions del sistema operatiu Windows Mobile.

Ericsson

@ Ericsson

La companyia sueca es va fundar el 1876 i encara existeix avui. No obstant això, els seus productes estan destinats a clients comercials, com ara proveïdors de telefonia mòbil. A Alemanya, Ericsson ha estat present des de 1950. La companyia va aconseguir obtenir l'aprovació per a l'expansió de la xarxa D2 el 1990. Després del canvi de segle, va haver-hi una recessió en el sector de la telefonia mòbil, del qual Ericsson va ser particularment afectat. L'any 2000, un incendi devastador es va produir en un proveïdor important als EUA. Els usuaris d'Internet suggereixen darrere d'això el motiu d'una empresa conjunta amb Sony a l'empresa Sony Ericsson. Aquesta companyia existia fins al 2012, llavors Sony va comprar les accions d'Ericsson i des d'aquest moment els dispositius sota el seu propi logotip i el seu nom al mercat.

Sony

@ Sony

La companyia japonesa va ser fundada el 1946 i segueix sent una de les companyies electròniques més grans del món. El focus del grup és l'electrònica d'entreteniment. Sony ha estat activa en el segment de telefonia mòbil des de mitjan anys noranta. Al principi, l'empresa va treballar amb Siemens i va desenvolupar les bateries dels telèfons mòbils de Siemens. La cooperació va finalitzar el 1998 i el 2001 es va convertir en l'empresa conjunta Sony Ericsson que existia fins al 2012. Des de llavors, Sony ha estat produint i comercialitzant sota el seu propi nom.

Siemens

El grup d'electrònica alemany va ser fundat el 1847. Durant molt de temps, Siemens era un terme en el mercat dels telèfons mòbils. El model C1 va ser un dels primers telèfons mòbils llançats a Alemanya el 1985. La companyia va desenvolupar, entre altres coses, el primer telèfon mòbil amb pantalla a color i el primer telèfon mòbil amb la forma "Slider". Després de baixar les xifres de vendes, Siemens va vendre la seva producció de telefonia mòbil a BenQ des de Taiwan el 2005. Des de llavors, no hi ha cap fabricant alemany de telèfons mòbils. Un any més tard, BenQ va denunciar la fallida.

Telèfons mòbils retro

Encara es pot recordar un o altre dels models que es detallen a continuació. Tot i que des de fa molt temps han estat superats pel desenvolupament tècnic, alguns d'ells s'han convertit en articles de col·leccionistes molt sol·licitats, que guanyen preus alts en les subhastes. Els models més coneguts inclouen:

Motorola DynaTAC 8000x

El primer telèfon mòbil del món va ser presentat al públic el 1983. Pesa gairebé 800 grams i té gairebé les dimensions d'un maó. La guia telefònica podria emmagatzemar 30 números i la bateria permetia un temps de conversa d'una hora. Al llançament del mercat als EUA costava poc menys de 4000 dòlars dels EUA. La inflació-ajustada ara és lleugerament superior als 7.000 euros.

Quan el Motorola DynaTAC 8000x es va vendre a Alemanya, el país es va dividir i ningú va sospitar que la reunió arribaria en pocs anys. La guerra freda estava en el seu apogeu. Els falsos diaris de Hitler van fer furor i Udo Lindenberg va treure el seu èxit "Sonderzug nach Pankow". El primer ministre bavarès, Franz Josef Strauss, va proporcionar un projecte de préstecs a la RDA vedada.

Nokia 8110

El telèfon cel·lular es coneixia sota el sobrenom de "Banana" i era un agent important a la pel·lícula de culte "Matrix". Va pesar uns 145 grams. Si el teclat no era necessari, estava protegit amb una tapa que es podia obrir cap avall. Com a resultat, el micròfon s'apropava a la boca quan parlava. La pantalla era monocromàtica i el telèfon mòbil podia enviar i rebre SMS.

El Nokia 8110 va sortir al mercat el 1998. Internacional era en aquest moment l'assumpte sexual del president nord-americà Bill Clinton parlar de si mateix. Aquest any, el campionat del món del futbol va tenir lloc a França, que va guanyar els amfitrions. A Alemanya, l'elecció de Gerhard Schröder com a Cancellier Federal va posar fi a l'era de Kohl i la gent discutia amb força sobre la introducció de la reforma ortogràfica.

Ericsson T28

El telèfon mòbil es va vendre a Alemanya des de l'any 1999. Pertany a la categoria de mans plegables i pesa només una mica més de 80 grams. Com a resultat, va ser un dels telèfons mòbils més petits i lleugers del mercat i va tenir un èxit particular als EUA. Característiques de l'Ericsson T28 és el petit embús d'antena, que es fixa al dispositiu. El telèfon

mòbil va ser un dels primers amb una bateria de polímer de liti.

Internacionalment, el grup terrorista Al Quaida va cridar l'atenció per primera vegada i va acceptar els bombardejos a les ambaixades dels EUA a Tanzània i Kenya. El govern alemany es va traslladar de Bonn a Berlín. A l'agost, es va poder observar un eclipsi solar total i es van convertir en especulacions silvestres i profusies ombrívols sobre el proper mil·lenni.

Motorola StarTAC

El telèfon mòbil va ser llançat al mercat el 1996 i va ser el primer plegat real més pràctic del món. En aquell moment, amb un pes de 88 grams, era un dels telèfons mòbils més petits i lleugers del mercat. Com un dels primers telèfons mòbils, va ser equipat amb una alarma de vibració. El model es va vendre un total de més de 60 milions de vegades. Els models digitals posteriors podrien enviar i rebre SMS, mentre que els primers dispositius analògics encara no podien fer-ho.

En 1996, Alemanya es va convertir en campió d'Europa per al futbol en la final per tercera vegada. El mateix any, el boxejador Henry Maske va perdre la seva última baralla i es va acomiadar de la seva carrera com a boxejador professional. A Gran Bretanya, els científics van poder clonar un mamífer per primera vegada. "Dolly the sheep" va ser famós mundialment.

Motorola 4500x

El dispositiu va sortir al mercat al voltant de l'any 1988. El Motorola 4500x com a telèfon mòbil hauria estat una broma, ja que el dispositiu és tan gran com un maó i pesa uns 3.5 quilograms. Consisteix bàsicament només en un contenidor gruixut amb la bateria i els components electrònics, als quals s'adhereix un telèfon amb un cable espiral. Això no requereix que tot el dispositiu es mantingui a l'oïda durant la trucada telefònica. El teclat consisteix en simples tecles numèriques sense lletres, ja que no hi havia cap SMS al moment. La pantalla només es podien mostrar nombres.

Internacional va començar el 1988 la retirada dels soviètics d'Afganistan i va acabar la primera guerra del Golf entre l'Iraq i l'Iran. A Canadà el XV. Jocs d'hivern olímpics en el Després de la Unió Soviètica, la RDA va guanyar la majoria de medalles d'or. A la República Federal es va celebrar el Campionat d'Europa de Futbol, guanyat pels Països Baixos. Steffi Graf va tenir un gran èxit i va guanyar els primers 4 tornejos de Grand Slam.

Motorola MicroTAC

El dispositiu es va construir en forma de models diferents durant gairebé una dècada. Va ser una de les primeres palanques plegables del món. No obstant això, es va bolcar cap avall i la part inferior contenia el micròfon. En el moment, es va comercialitzar com un "mòbil per a la bossa" perquè era gairebé minúscula en comparació amb els seus predecessors, el Motorola DynaTAC 8000x.

L'any 1889, quan el Motorola MicroTAC va entrar al mercat, va entrar al "any de destinació alemany" en la història. El Mur va caure, i els habitants d'Orient i Occident estaven en els seus braços. La reunió del país, que havia estat dividida des del final de la guerra, va començar i no es va poder aturar.

Nokia 2110

El telèfon mòbil es va oferir a Alemanya 1995 per primera vegada en el comerç. En aquell moment, es trobava entre els millors models i era més poderós que els dispositius d'altres fabricants. El Nokia 2110 va ser el primer telèfon amb el conegut to de Nokia. Està equipat amb una memòria interna i pot mostrar els 10 últims números marcats, trucades perdudes i trucades rebudes. El telèfon mòbil pot enviar i rebre SMS.

En aquella època, la Guerra Civil es va enfonsar a l'antiga Iugoslàvia. La OTAN va intervenir a l'agost per aturar el vessament de sang el més ràpidament possible. En l'àmbit intern, 1995 no va estar marcada per grans esdeveniments. Les bandes "Die Ärzte" i "Die Fantastischen Vier" van estar representades amb cançons en les desenes de cops. La pel·lícula "Forrest Gump" va guanyar un Oscar.

Nokia Mobira Cityman 900

La companyia finlandesa Nokia ha estat llançant telèfons transportables des de 1982. El primer telèfon mòbil de Nokia no obstant això, gairebé no es pot trucar a un telèfon mòbil. El cotxe Nokia Mobira Senator podria ser utilitzat, en principi, també separat del vehicle, però amb un pes de gairebé 10 quilograms no era de pes lleuger. El seu successor, el Nokia Mobira Cityman 900, va ser un salt en una nova dimensió. Amb un pes de menys de 800 grams, es tracta d'un mosquetó en comparació amb el seu predecessor i el primer telèfon mòbil realment compacte de Nokia.

El dispositiu analògic va sortir al mercat el 1987. A Finlàndia, es va cridar "Gorba", perquè el llavors primer ministre

soviètic, Mikhail Gorbachev, va utilitzar un Nokia Mobira Cityman 900 durant una conferència de premsa per convocar a Moscou. El dispositiu només té botons de número i de funció perquè encara no hi havia SMS. A més de l'indicador de càrrega de la bateria, també es mostren l'últim número de marcatge i la durada de la trucada.

L'any 1987 va ser groller. Grans coses llancen les seves ombres per davant. La ciutat (encara) dividida de Berlín va celebrar el seu 750 aniversari, tant a l'est com a l'oest, Honecker va arribar a Bonn per una visita d'estat i Ronald Reagan va reclamar a Berlín en un famós discurs de Gorbachov per demolir la muralla. En aquell moment, ningú no tenia idea que això passés dos anys més tard.

Motorola International GSM 1000

El dispositiu es va produir el 1992 per primera vegada al mercat. No era un telèfon mòbil sinó un predecessor, un anomenat porty. Aquests són Autotelefone, que no estan instal·lats de manera fixa, però amb unes poques mans del propietari resoltes i també en el camí es podrien utilitzar. Amb un pes de més de 2,5 quilograms, això era bastant tediós. El Motorola International GSM 1000 va ser un dels primers telèfons que es podien utilitzar a la nova xarxa D de Telekom. La potència de transmissió del telèfon és de 8 watts.

L'any 1992 va portar a terme alguns esdeveniments importants. A principis d'any, es van signar els tractats de Maastricht i es va fer realitat la UE. Erich Honecker va ser arrestat a la tornada de Moscou, on havia escapat a l'ambaixada xilena, a l'aeroport de Berlín. Als Estats Units, Bill Clinton va ser elegit president.

Nokia 9000 Communicator

El dispositiu es va oferir a Alemanya des de 1996 i va ser el primer d'una sèrie sencera. El Nokia 9000 Communicator era el predecessor dels telèfons intel·ligents moderns, ja que tenia un equipament molt exuberant per a la seva època. Amb el dispositiu es podrien enviar SMS, correus electrònics i fins i tot faxes. L'equip té el seu propi navegador web, amb el qual un pot mòbil navegar per Internet. En aquell moment, fins i tot moltes PC d'escriptori encara no tenien accés a Internet. També inclou una extensa suite de programes d'oficina, que fan del Nokia 9000 Communicator una butxaca d'estil d'oficina. El primer dispositiu encara es mantenia en el format de barra clàssic, el successor podria obrir-se com a ordinador portàtil i disposar d'un teclat QWERTZ complet.

El 1996, el Tribunal Constitucional Federal va declarar que les expropiacions dutes a terme a la zona d'ocupació soviètica entre 1945 i 1949 eren definitives i no podien revertir-se. L'especulador immobiliari Jürgen Schneider, que havia causat danys en milers de milions, es va lliurar dels EUA a Alemanya i Greenpeace va presentar el primer cotxe de tres litres del món, el Twingo Smile, sobre la base del Renault Twingo.

Nokia 7110

La introducció del Nokia 7110 va ser acompanyada d'inconvenients, ja que es va desplaçar diverses vegades per errors del sistema operatiu. No va ser fins al 1999 que va entrar al mercat en un nombre més gran. Característica: la seva gran pantalla de color verd-negre i una porta corredissa, dissenyada per protegir el teclat. Va ser el primer telèfon mòbil WAP per navegar per Internet. S'ha utilitzat un model semblant a la pel·lícula Matrix, però era el Nokia 8110. L'agenda telefònica pot emmagatzemar fins a 1.000 noms i es pot assignar a cada nom fins a 3 números. Les característiques inclouen 4 jocs, inclòs el famós joc de Nokia "Snake". En mode d'espera, el temps de recàrrega és de fins a 260 hores (gairebé 11 dies) i mentre es parla fins a 4,5 hores.

El 1999, l'any mil·lenari va tornar a la seva ombra. Totes les possibles profecies de la posta de sol van fer la volta i la gent temia que es bloquegi l'ordinador a nivell mundial. Les ambaixades dels EUA a Nairobi i Daressalam van ser incendiades per Al Quaida i a Alemanya es va poder observar un eclipsi solar total.

Motorola International 3200

El telèfon mòbil de Motorola va experimentar el seu llançament al mercat el 1992 a Alemanya. Per la seva forma, va rebre el sobrenom d'ossos. Pesa lleugerament més de 500 grams. La bateria permet parlar un màxim de 110 minuts, el temps d'espera és oficialment 24 hores, però mai es va arribar a la pràctica. El Motorola International 3200 va ser el primer telèfon mòbil a treballar en la nova xarxa D. Per contracte va costar en el moment el preu senyorial de 3.000 a 8.000 DM. La seva potència de transmissió és de 2 watts, el dispositiu encara no estava dissenyat per enviar i rebre SMS.

El 1992, la guerra civil a Iugoslàvia va augmentar i el Consell de Seguretat de l'ONU es va veure obligat a intervenir i enviar tropes. Tant a Rostock com a Mölln hi va haver disturbis xenòfobs en els quals les cases d'homes d'asil van ser atacats i en part incendiat.

Sony CM-H333

El telèfon mòbil es va presentar al públic per primera vegada el 1993. Com que la seva forma i grandària corresponia aproximadament a la de la barra de xocolata contemporània, va obtenir el sobrenom de "Mars-Riegel". El telèfon mòbil té una antena telescòpica. Per fer una trucada, la part inferior s'ha d'obrir amb el micròfon. Per finalitzar la trucada, es tornarà a tancar. La Sony CM-H333 era en aquest moment una bona alternativa als líders del mercat Nokia i Motorola. El telèfon té una funció de marcatge únic. Avui, és un objecte cobejador cobejat.

L'any 1993 va portar alguns canvis significatius. Com a conseqüència de la guerra civil a Iugoslàvia, es va fundar el tribunal de crims de guerra a La Haya. Txecoslovàquia va compartir pacíficament amb els dos països de la República Txeca i Eslovàquia, i en l'antiga RDA es van dissoldre els antics districtes i es van reintroduir els països que havien existit abans de 1952. Hi havia nous codis postals de cinc dígits.

Clonació de terminals AMPS

A la dècada de 1990 va aparèixer una epidèmia de "clonació" de terminals AMPS. La clonació de telèfons mòbils es va fer possible amb tecnologies fora de plataforma en la dècada de 1990. d'una manera semblant a l'emprada avui dia per clonar comandaments de cotxe o de portes de parking. Un ràdio-escolta amb equips especialitzats podria interceptar un ESN (número de sèrie electrònic) i un MDN o CTN (número de directori mòbil o número de telèfon cel·lular). El número de sèrie electrònic, un número de 12 dígits enviat pel terminal al sistema mòbil per a efectes de facturació, identificava de manera única aquest telèfon a la xarxa. El sistema llavors podia permetre o no permetre les trucades o altres funcions basades en les dades del client. Una persona que interceptés un parell ESN / MDN podia clonar la combinació dins d'un altre telèfon i usar-lo en altres àrees per realitzar trucades sense pagar.

Els clonadors necessitaven tres elements clau:

Un receptor de ràdio, com l'Icom PCR-1000, que podria sintonitzar el canal invers (la freqüència amb què els telèfons AMPS transmetien les dades de control a la torre)

Un PC amb una targeta de so i un programa anomenat Banpaia

Un telèfon que es pogués utilitzar fàcilment per a la clonació, com ara l'Okí 900

El receptor de ràdio sintonitzat a la freqüència adequada, rebia el senyal transmès pel telèfon cel·lular que es volia clonar, que contindrà el parell ESN/MDN del telèfon. Aquest senyal s'alimentaria en l'entrada d'àudio de la targeta de so del PC, i el programa Banpaia decodificava el parell ESN/MDN d'aquest senyal i la mostrava a la pantalla. El hacker podia copiar llavors aquestes dades al telèfon Okí 900 i reiniciar-lo, fet així la xarxa telefònica no podia distingir l'Okí-clon del telèfon original del que s'havia copiat el senyal. Així el clonador, mitjançant el telèfon Okí, podia utilitzar el servei de telefonia mòbil de l'abonat legítim del telèfon clonat, com si aquest telèfon s'hagués robat físicament, llevat que el subscriptor conservava el seu telèfon, sense saber que havia estat clonat, almenys fins que rebia la seva pròxima factura.

El problema es va fer tant gran que alguns operadors van decidir fer teclejar un PIN abans de fer una trucada. Finalment, les companyies cel·lulars van iniciar un sistema anomenat RF Fingerprinting, on es podien determinar diferències subtils en el senyal d'un telèfon bo i d'un de fals i poder apagar els telèfons clonats. Alguns clients legítims podien tenir problemes amb això, si havien fet algun canvi al seu telèfon legal, com ara substituir la bateria o l'antena. L'Okí 900, l'eina definitiva dels pirates informàtics de telèfons mòbils, podia escoltar trucades telefòniques d'AMPS directament sense modificar el maquinari